

วันที่ 3: การเดินทางภายใน – ความคิดของฉันมาจากที่ไหน?

BK Jayanti (08-04-2020)

โอม ชานติ ขอทักทายและต้อนรับพี่น้องหญิงชายของฉันด้วยความสงบ

เรากำลังอยู่ในช่วงของการทดลองแนวคิดที่ว่า ดวงวิญญาณและร่างกายนั้นแยกห่างออกจากกัน แต่ในขณะเดียวกันก็กำลังทำงานร่วมกัน ไซเล่ย์ ในการทดลองของการตระหนักรู้ถึงตัวตนที่ฉันเป็น ดวงวิญญาณซึ่งคือฉัน ด้วยสำนึกนี้ทำให้ฉันสามารถที่จะมีประสบการณ์ของความเป็นนายเหนือประสาทสัมผัสทางร่างกายของฉัน

เรามาลองสำรวจเพิ่มเติมกันอีกสักหน่อยดีกว่าว่า แท้จริงแล้วอะไรกำลังเกิดขึ้นอยู่ภายในฉัน ดวงวิญญาณ ชีวิตที่คงอยู่ภายในนี้ สิ่งที่ฉันได้พบก็คือ เมื่อฉันได้ดำดิ่งลึกลงไปภายในมากเท่าไร ฉันก็ได้ค้นพบ 5 คุณสมบัติ อันเป็นคุณสมบัตินี้เป็นธรรมชาติของตัวฉันเอง ความสงบ ความรัก สัจจะ ความสุข และความบริสุทธิ์ แต่อย่างแน่นอนที่เราไม่ค่อยได้มีประสบการณ์ถึงสิ่งเหล่านี้ในชีวิตของเราเท่าไร เพราะเรานั้นจดจ่อมากเกินไปกับสิ่งภายนอก กับตัวตน/อัตลักษณ์ที่เป็นวัตถุ ที่ทำให้เราหลงลืมการแตะสัมผัสกับตัวตนที่แท้จริงของเราไป ดังนั้น การได้เดินทางไปกับการเดินทางภายในและเข้าใจว่าฉันคือใคร อย่างแท้จริงที่สิ่งนี้ช่วยให้ฉันได้เข้าใจว่าสิ่งใดกำลังเกิดขึ้นอยู่จริงๆ ในชีวิตภายในนี้

ตัวอย่างเช่น เมื่อเวลาที่ฉันได้ปล่อยให้ตนเองนั้นอย่างนิ่งเงียบ สิ่งที่ฉันสังเกตได้คือ ฉันอยากจะทำอย่างเงียบๆ แต่จิตใจของฉันก็กำลังคิด กำลังทำงานอยู่ตลอดเวลา ในบางครั้งจิตใจก็ทำงานแบบเคลื่อนไปอย่างนิ่มนวลและแผ่วเบา แต่ในบางเวลา จิตใจก็อาจจะเคลื่อนไปอย่างเต็มกำลังของกระแสธารของความคิด หรือราวกับคลื่นยักษ์ของความคิดเลยในบางที และดังนั้นฉันก็ได้ตระหนักว่า **ภายในของชีวิตภายในนั้นมีความคิดมากมาย เป็นความคิดมากมายหลากหลายประเภท สามารถเป็นความคิดที่เป็นลบ เป็นความคิดที่ไร้ประโยชน์ เป็นความคิดที่ธรรมดา เป็นความคิดที่เป็นบวก**

เป็นความคิดที่บริสุทธิ์ หรือความคิดที่สูงส่งอย่างยิ่ง ทั้งหมดเหล่านี้เป็นไปได้ทั้งสิ้น **ฉัน** ชีวิตที่อยู่ภายในสามารถที่จะมี/เลือกประเภทของความคิด และ/หรือคุณภาพของความคิดตามที่ต้องการได้ (และเช่นเดียวกัน) มันเป็นไปได้ ที่เราทุกคนนั้นจะสามารถมีประสบการณ์กับความ **ความคิดที่สูงส่งสูงสุด** เป็นความคิดที่ไม่ใช่คิดกังวลเกี่ยวกับตัวเอง ไม่ใช่ความเห็นแก่ตัวไม่ว่าในระดับใดก็ตาม **ความคิด(ที่สูงส่ง)เหล่านั้น ขึ้นอยู่กับการตระหนักรู้ของตัวตนที่แท้จริงทางจิตวิญญาณที่ดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ เป็นความคิดของการหยิบยื่นบางสิ่งออกไปเพื่อให้ เพื่อการรับใช้ ความคิดที่บริสุทธิ์ที่สูงส่ง** แต่ถึงอย่างนั้น เราทั้งหมดเองก็อาจมีประสบการณ์ของสิ่งที่ตรงกันข้ามกับสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน เช่นที่ว่าบางสิ่งเกิดขึ้นแล้วฉันก็เข้าไปสู่กรอบ/ฉากที่เป็นลบ และผู้คนก็บอกกับฉันว่าทำไมฉันถึงมีความเป็นลบมากมายขนาดนี้ แต่ฉันก็เพียงแต่หาเหตุผลแก้ตัว/พยายามพิสูจน์ในสิ่งนั้น ฉันคิดว่าฉันถูกต้อง และดังนั้นฉันจึงเข้าไปสู่ความเป็นลบนั้นมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม แต่นั่นก็คือฉัน ฉันอาจจะอยู่ ณ ตรงนี้ หรือไปอยู่ตรงจุดนั้นก็ได้อ ฉันสามารถเลือกได้ว่า ฉันปรารถนาจะไปอยู่ตรงจุดไหน/ณ ที่ใด ดังนั้น **ความเข้าใจที่ว่า ฉันคือผู้สร้างความคิดของตัวเอง คือวิธีการที่ทรงพลังอย่างยิ่งที่ฉันสามารถนำมาใช้ เพื่อกำหนดและควบคุมความคิดรวมทั้งรับผิดชอบและปรับเปลี่ยนคุณภาพของความคิดของตนเอง ให้เป็นไปตามที่ต้องการ** ฉันสามารถทำสิ่งนั้นได้ **ความคิดของฉันสามารถอยู่ ณ ตรงนี้ หรือจะไปตรงนั้นก็ได้อ และฉันต้องตัดสินใจเลือก** แต่ในทุกๆ ครั้ง มันจะมีการ **ซ้ำของความคิด** ความคิดนั้นเข้ามาและก็จะเข้ามาอีกครั้ง แล้วมันก็จะกลายเป็นการทำลายประวัติที่บันทึกไว้ (ทำลายสถิติ) เป็นแบบนี้ครั้งแล้วครั้งเล่า เป็นเพราะ **ความคิดนั้นสร้างความรู้สึก การซ้ำรอยของความคิดจึงทำให้ความรู้สึก (เดิม ๆ ที่เคยเกิดขึ้น) นั้นยังคงอยู่ภายในตัวฉัน** แม้ว่าในตอนนี้อยู่สถานการณ์ภายนอกอาจจะเปลี่ยนไปแล้วก็ตาม

ฉันจะยกตัวอย่างให้ฟัง เช่น มีใครสักคนที่ฉันกำลังต้องรอเขาอยู่ แล้วฉันก็เอาแต่คิดว่าพวกเขาไม่มี ความเคารพต่อฉันสักนิดเลยนะนั่น พวกเขาไม่ได้มีความใส่ใจหรือให้ความเคารพนับถือกันเลย ฉันติดต่อพวกเขาไม่ได้ ฉันก็เลยไม่รู้จะทำอะไรพวกเขาถึงมาสาย แล้วพวกเขาก็ไม่ได้ติดต่อมาหาฉันด้วย และดังนั้นคุณคิดว่ามันเกิดอะไรขึ้นอีกแล้ว **ความรู้สึกนี้มันก็เริ่มเกิดขึ้น** เพราะความคิดนั้นเฝ้าแต่วนซ้ำ

ไปเข้ามาอยู่อย่างนั้น พวกเขาไม่เคารพฉัน และมันก็เริ่มเกิดความรู้สึกของการไม่ได้รับความเคารพ และดังนั้นพอบุคคลนั้นมาถึง แม้เขาจะอธิบายเหตุผลที่เข้าใจได้มากเลยว่าทำไมเขาถึงมาสาย ทำไมเขาถึงติดต่อฉันไม่ได้ แต่กระนั้น ความรู้สึกในตอนนี่ของฉันของการไม่ได้รับความเคารพนับถือ มันก็รุนแรงมากเสียจนพฤติกรรมของฉันต่อพวกเขามันก็ไม่มี ความเคารพใดๆ ถ้าฉันรู้สึกว่าฉัน ได้รับความเคารพ ฉันก็จะให้ความเคารพกับพวกเขาด้วยเช่นกัน แต่ความรู้สึกในตอนนี้นั้นมันเป็นเช่น ที่ว่าพวกเขาไม่เคารพฉัน และดังนั้นฉันก็เลยหยาบคายกับพวกเขาอย่างมาก ฉันไม่พูดคุยกับพวกเขาอย่างสุภาพ ฉันไม่ได้มีปฏิสัมพันธ์/ทำงานร่วมกับพวกเขาในวิถีปกติ/อย่างที่เคยทำ และอย่าง แน่นนอนที่พวกเขา ก็มองเห็นได้ รู้สึกได้ และความสัมพันธ์นั้นก็เริ่มที่จะเกิดความตึงเครียดขึ้นแล้ว แม้ว่าเขาจะมีเหตุผลที่ดีมาก และฉันก็ยอมรับสิ่งนั้นในความคิดของฉัน แต่ความรู้สึกของฉันก็ยังคง ไม่ยอมเปลี่ยนแปลง ฉันไม่สามารถจัดการ/ปรับเปลี่ยนความรู้สึกของฉันได้ ดังนั้น **คุณภาพของ ความคิดของฉันนั้นสร้างความรู้สึกของฉันด้วย**

ความคิดนั้นจะมาและไปอย่างรวดเร็ว ณ ขณะหนึ่งอยู่ตรงนี้ และอีกขณะหนึ่งก็จากไปตรง นั้น แต่ความรู้สึกของฉัน มันไม่สามารถจะถูกโยกย้ายไปได้รวดเร็วขนาดนั้น ดังนั้นมัน เป็นสิ่งสำคัญที่ฉันจะคอยมองดูคุณภาพของความคิดของฉัน เพื่อที่ความรู้สึกของฉันจึง จะสามารถบริสุทธิ์และสูงส่งสวยงามได้ด้วยเช่นกัน.. ความรู้สึกนั้นถูกเติมเต็มด้วยความมี เกียรติ/ศักดิ์ศรีและความเคารพ ที่เป็นไปสำหรับตัวฉันเองและผู้อื่น และดังนั้น **นี่คือพื้นที่ที่เราได้ ให้คำนิยาม/สัญลักษณ์และเรียกพื้นที่นี้ว่า “จิตใจ”**

มีอีกพื้นที่หนึ่ง ที่ซึ่งลึกลงไปกว่านั้น ละเอียดอ่อนกว่า แต่เราสามารถเห็นได้ ว่ามันอยู่ตรง นั้น และนั่นคือความสามารถของฉันในการให้เหตุผล/หาเหตุผล “ बुद्धि - สติปัญญา ” สิ่งนั้น ไม่ใช่บางสิ่งเกี่ยวกับปัญญา(ทางสมอง) แต่คือพลังงานนั้นอยู่ข้างในชีวิต ภายในตัวตนที่ **แท้จริง ดวงวิญญาณ** ซึ่งมีความสามารถในการรับเอาความรู้เข้าไป/เก็บเกี่ยวความรู้ ย่อยหรือ ประมวลความรู้ และสามารถที่จะเปลี่ยนความรู้นั้นให้กลายเป็นบางสิ่งที่จะสามารถใช้ประโยชน์ได้ ความเข้าใจของฉัน เหตุผลของฉัน และสิ่งนั้นจะแม้แต่นำทางให้กับฉันในงานที่ฉันต้องทำ ในขณะที่/

ทราบเท่าที่ฉันมีสำนึกอยู่ในสิ่งนั้น.. การเข้าใจ การคิดวิเคราะห์ และการมองเห็น ว่าสิ่งใดนั้น ถูกต้องอย่างแท้จริง และสิ่งใดที่ดูจะไม่ถูกต้องนัก หรือสิ่งใดที่ผิด

สติปัญญา (buddhi) ของฉัน คือความสมดุล เป็นเหมือนตาชั่งที่รูปปั้นผู้พิพากษาหญิงถือไว้ รูปปั้นนั้นแสดงให้เห็นว่า ตาทั้งสองข้างของเธอถูกผ้าปิดไว้ แต่เธอได้ถือตาชั่งไว้ มันไม่ใช่ประเด็น/คำถามเกี่ยวกับการมองเห็นด้วยดวงตาเนื้อคู่นี้ สิ่งนี้คือคำถามของความเข้าใจ ว่าสิ่งใดที่กำลังเกิดขึ้น เพื่อที่การตัดสินใจของฉันจะชัดเจนและใสสะอาด ไม่ได้ถูกระทบจากความรู้สึกของฉัน เราเห็นใหม่ว่า ทุกสิ่งเหล่านี้กำลังเกิดขึ้นภายในจุดแห่งแสงเล็กๆ นี้ ภายในดวงวิญญาณ ใช่ แม้ว่า เป็นเพียงภายในจุดแห่งแสงนี้ แต่สิ่งต่างๆ มากมายนั้นได้ถูกรวบรวมเอาไว้ และทุกสิ่งเหล่านี้นั้น ละเอียดย่อม เราไม่สามารถมองเห็นได้เลยแต่เราสามารถเข้าใจสิ่งนั้น สามารถรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นได้ จากการเดินทางเข้าสู่ภายในของเราเอง ดังนั้น **สติปัญญานั้นมีความสามารถ/การทำงานอยู่ 2 อย่างด้วยกัน คือการทำความเข้าใจ และการกำหนดทิศทาง** สิ่งนี้เกี่ยวข้องกับสำนึกของฉัน

จากนั้นก็ประเด็นที่ 3 “**สันสการ์**” รอยประทับที่ฉันมีเก็บ/บันทึกไว้ มันช่างมากมายเหลือเกิน ลองจินตนาการดูสิว่า มีประสบการณ์มากมายแค่ไหนที่ฉันได้รับและเก็บมันไว้ในตลอดทั้งวัน ตั้งแต่ช่วงเวลาที่ฉันตื่นนอนจนถึงช่วงเวลาเข้านอนในเวลากลางคืน เป็นพันๆ และหลายพัน ประสบการณ์ และฉันก็อาจจะไม่ได้สามารถจดจำสิ่งเหล่านั้นอย่างมีสติรู้ตัวได้หมดด้วยซ้ำไป แต่ทุกสิ่งนั้นถูกบันทึกเอาไว้ทั้งหมด ทุกสิ่งนั้นถูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณ และสิ่งเหล่านี้ ก็สร้างแนวโน้ม/การจัดการต่างๆ ล่วงหน้าของฉัน หรือสัญชาตญาณของฉัน หรือที่เราเรียกมันว่าจิตใต้สำนึก สิ่งนี้อยู่ลึกลงไปใต้พื้นผิว มันอยู่ ณ ตรงนั้น

ทุกสิ่งเหล่านี้ทำงานร่วมกันได้อย่างไร? มันมีกลไกบางอย่างที่ยึดโยงสิ่งเหล่านั้นไว้ด้วยกัน และทำให้สิ่งเหล่านั้นทำงานร่วมกันอย่างนั้นหรือ? ใช่ มันมีสิ่งนั้น และสิ่งนั้นก็กำลังทำงานไปอย่างเป็นวงจร จากสันสการ์ของฉัน ฉันมองเห็นบางสิ่ง ได้ยินบางอย่าง นั่นคือ**ตัวกระตุ้น** และจาก/เป็นเพราะสันสการ์ของฉัน บางความคิดก็เกิดขึ้น

ฉันจะยกตัวอย่างให้ฟัง เช่น บางทีฉันอาจจะมองเห็นสุนัข และประสบการณ์ล่าสุดของฉันเกี่ยวกับสุนัขนั้นก็น่ากลัวอย่างยิ่งเลย ฉันเคยเกือบจะถูกสุนัขกัด และดังนั้นในเวลานี้เนื่องจากรอยประทับในตอนนั้น ความคิดแรกที่เข้ามาก็คือความกลัว ฉันควรจะวิ่งหนีดีไหม? หรือฉันจะอยู่ตรงนี้? ฉันหรือควรจะไปที่ไหน? ฉันควรจะทำอะไรดี? ฉันควรจะตีสุนัขตัวนั้นเลยดีไหม? เนื่องจากเพราะประสบการณ์ครั้งล่าสุด/สุดท้ายที่ฉันมี.. มันเป็นความไม่แน่ใจ แต่ในความคิดใดความคิดหนึ่งเหล่านี้ก็สามารถที่จะปรากฏขึ้นมาได้ บนพื้นฐานของสัญชาตญาณที่ฉันเก็บ/บันทึกไว้ภายในตัวฉัน

(เมื่อ)ความคิดเหล่านี้ปรากฏขึ้นมา บุคลิกหรือสติปัญญา ก็จะคอยแยกแยะตัดสิน ฉันควรจะ... หรือไม่ควรจะ... ฉันควรจะวิ่งหนี หรือควรจะอยู่ตรงนี้ต่อไป ฉันควรจะตี หรือควรจะอยู่ในความเงียบสงบ? อะไรคือสิ่งนั้นที่ฉันกำลังจะทำ? สติปัญญาจะให้เหตุผลและคิดวิเคราะห์ มีการตัดสินใจและกลายเป็นการกระทำที่ฉันจะลงมือกระทำตามนั้น และอย่างแน่นอนที่สิ่งต่างๆ เหล่านี้ทั้งหมดเกิดขึ้นภายในตัวในตัวทุกๆ คน และเป็นไปเฉพาะกับแต่ละคน เป็นความหลากหลายทั้งหมดของประสบการณ์ที่ปรากฏขึ้นมา แต่สิ่งนี้เกิดขึ้นกับใครก็ตามที่กำลังมองดู/สังเกตการณ์จากตอนนั้นอยู่ ใครบางคนกำลังมองดูว่าสุนัขมันจะมาหาฉันไหม? เราจะทำอะไร? ฉันจะวิ่ง? ฉันจะตีมัน? อะไรจะเกิดขึ้น? และขณะที่ใครบางคนอีกเช่นกัน ก็กำลังเกิดความคิดมากมายไปตามประสบการณ์ของตัวเองเอง ความคิดมากมายราวกับขบวนรถไฟที่กำลังเคลื่อนเข้ามาในทำนองเดียวกันเลย ดังนั้น **หนึ่งเหตุการณ์ หนึ่งเรื่องราวแต่มีหลากหลายความคิด ขึ้นอยู่กับคุณภาพของสติปัญญา มากแค่ไหนที่สติปัญญานั้นสะอาด **ไม่มีร่องรอย/รอยประทับของอดีต..** นั่นก็แค่สุนัขตัวหนึ่ง ไม่ใช่สุนัขทุกตัวจะเป็นเหมือนกันไปหมดเสียหน่อย บางทีตัวนี้อาจจะไม่มีเจตนาที่ไม่ดีอะไร และดังนั้น สติปัญญาก็อยู่อย่างใสสะอาด**

สถานการณ์ตอนนี้เป็นอย่างไรมั่ง? มันไม่ได้มีสัญญาณใดที่บ่งบอกว่าจะมีความก้าวร้าวรุนแรงจากสุนัขตัวนั้น และดังนั้นทำไมฉันจึงควรจะตอบโต้ด้วยความก้าวร้าวรุนแรงเล่า ทุกอย่างนั้นเรียบร้อยดี ให้ฉันได้อยู่อย่างเยือกเย็น อยู่อย่างเต็มไปด้วยความสงบ กระบวนการเหล่านี้มันเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วอย่างยิ่ง ทุกสิ่งนั้นเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วมาก และไม่ว่าอะไรก็ตามที่เข้ามาผ่านเครื่องกรองนี้ คือ

สิ่งที่ฉันเลือกที่จะทำ คือการกระทำที่ฉันเลือกจะแสดง (กระทำ) และนั่นก็คือรอยประทับที่ถูกบันทึก
ในเวลา แล้วจากรอยประทับใหม่นี้ ในครั้งต่อไปหากฉันต้องเจอกับสุนัขอีกครั้ง บางทีฉันก็อาจจะ
มีความกรุณา/เห็นอกเห็นใจกับมันมากขึ้น มีการคิดพิจารณามากขึ้น และฉันก็อาจจะไม่แม้แต่
คิดถึงการจะตีมัน หรือการวิ่งหนีด้วย วิธีปฏิบัติของฉันก็จะเปลี่ยนไปอย่างสมบูรณ์

เพราะฉะนั้น **นี่ก็คือวงจรที่เกิดขึ้นภายในของเรา** มันเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว และละเอียดอ่อนอย่าง
ยิ่ง เป็นเพียงแค่พลังงาน ไม่มีสิ่งใดเป็นวัตถุแต่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริง และนี่ก็คือ**การทำงานของสิ่ง
เหล่านี้... สันสการ์ รอยประทับ ความคิด เครื่องกรอง/การกลั่นกรอง การกระทำ และการ
บันทึก บันทึกฉบับใหม่**ของประสบการณ์ที่เพิ่งถูกบันทึกเก็บไว้

มันไม่ใช่ว่าฉันเข้าใจทุกสิ่งทั้งหมดเหล่านี้ มีหนทางบางอย่างใหม่ที่ฉันจะสามารถเปลี่ยนรอย
ประทับต่างๆ ของฉันได้.. สิ่งที่สวยงามของวิทยาศาสตร์เมื่อเร็วๆ นี้คือมันทำกำลังให้เราเห็นผล/
เข้าใจได้อย่างถูกต้องในสิ่งใดก็ตามที่เราได้รู้จากประสบการณ์ในทางปฏิบัติ เรารู้ว่าผู้คนสามารถ
เปลี่ยนแปลงได้ บางทีอาจจะเพราะอุบัติเหตุหรือเพราะการสูญเสีย ผู้คนนั้นเปลี่ยนได้ ไม่ว่าจะมันจะ
เป็นอย่างไรก็ตามแต่เราก็รู้ว่า ผู้คนนั้นสามารถเปลี่ยนแปลงได้ อย่างแน่นอนที่ก่อนหน้านี้เราถูก
บอกเอาไว้ว่า ไม่ว่าจะรอยประทับใดก็ตามที่ได้ถูกสร้างขึ้นในสมองจนถึงอายุ 7 ขวบ มันจะไม่มีวัน
เปลี่ยนไปหลังจากนั้น แต่ในเวลา วิทยาศาสตร์กำลังบอกเราถึงบางสิ่งที่ต่างไป พวกเขาบอกเราว่า
สมองนั้นมีสภาพพลาสติก (สามารถเปลี่ยนแปลงได้) (plasticity) และนั่นหมายถึงการ
เปลี่ยนแปลงสามารถเกิดขึ้นได้ และอย่างแน่นอนที่นั่นคือ ประสบการณ์ของฉัน

**ไม่ว่าสันสการ์/รอยประทับใดก็ตามที่ดวงวิญญาณได้เก็บบันทึกไว้ หากฉันปรารถนาจะ
เปลี่ยนสันสการ์ที่เป็นลบ และสร้างสันสการ์ที่เป็นบวกและบริสุทธิ์ภายในตัวฉัน ฉัน
สามารถทำสิ่งนั้นได้ เริ่มจากการเปลี่ยนแปลงรูปแบบความคิด นำไปสู่การช่วยทำให้
สติปัญญาของฉันนั้นสะอาดอย่างยิ่ง เพื่อที่ความคิดที่ดี ความคิดที่บริสุทธิ์เท่านั้นจะผ่านเข้ามา
สู่เครื่องกรอง/การกลั่นกรอง และออกไปสู่/กลายเป็นการกระทำ แล้วเราก็จะเริ่มต้นที่จะเห็นการ
เปลี่ยนแปลงในนิสัย/ความคุ้นชินของตัวเรา การเปลี่ยนแปลงในทัศนคติของเรา การเปลี่ยนแปลง**

ในสันสการ์และรอยประทับที่เราบันทึกไว้ ซึ่งนั่นเป็นข่าวดี และอย่างแน่นอนที่ภายในสันสการ์ของเรานั้น คือคุณสมบัติดั้งเดิมที่เราได้กำลังพูดถึงอยู่ ดังนั้นขอให้เราได้ร่วมเดินทางไปในการเดินทางภายในนี้ด้วยกัน และมีประสบการณ์กับสิ่งเหล่านั้น

(โยคะ) ฉันจะพูดความคิดของฉัน และเชิญชวนทุกคนให้คิดตาม ร่วมทดลองไปกับความคิดเหล่านั้น

“เวลานี้ ขอให้เรากลับเข้าสู่ภายในตนเอง มีการตระหนักรู้ของการเป็นดวงวิญญาณ ฉันเปล่งประกายแสง ฉันคือชีวิตที่เต็มไปด้วยแสงสว่าง...

และในขณะที่ฉันกำลังเปล่งประกายแสงอยู่นี้ ฉันสามารถรู้สึกได้ว่า เพื่อนบ้านฉันและผู้คนอื่นๆปรารถนาจะเห็นวิธีที่ฉันจะตอบสนอง วิธีที่ฉันปฏิบัติ แต่ฉันไม่ได้มองออกไปข้างนอกที่พวกเขาอีกต่อไป ฉันกำลังมองดูตัวฉันเอง ฉันกำลังดำดิ่งลงไป ลึกลงไป...

เวลานี้ ฉันได้มาถึงในสภาพที่ฉันนั้นเชื่อมโยงกับตัวตนภายในของฉัน และฉันสามารถมองเห็นความคิดมากมายกำลังที่กำลังเกิดขึ้น ความคิดที่กำลังวิ่งไปตรงนั้น ไปตรงนี้... แต่ฉันได้เลือกหนึ่งความคิด เป็นความคิดของความสงบภายใน ฉันเก็บความสงบนั้นไว้ภายในจิตใจตนเอง ฉันอนุญาตให้ความคิดของฉันกลับมาเยือกเย็น...

ความสงบ คือสภาพดั้งเดิมของชีวิต ความสงบ คือสิ่งที่ฉันเป็น ความสงบ คือความเป็นธรรมชาติ ความสงบนั้นเริ่มทำให้ฉันรู้สึกคุ้นเคย (ฉันเริ่มที่จะคุ้นเคยกับความสงบ) ความสงบ คือสิ่งที่ฉันปรารถนาจะกลายเป็น... และในสำนึกนี้ของ ความสงบนี้ ฉันกระจายกระแสของความสงบออกไปให้กับครอบครัวของฉัน... ให้กับผู้คนในสายใยความสัมพันธ์กับฉัน... ให้กับทั้งโลก...

ทั้งโลกนี้ คือครอบครัวของฉัน และฉันได้แบ่งปันกระแสแห่งความสงบนี้กับทุกคน และทั้งหมดนั้น
โอมชานตี”

<https://www.youtube.com/watch?v=hPAwZ8E7fLk>